

DO RE7
M'hauria agradat estar despert
FA DO
aquell matí que amb un vestit verd
Sib
entre uns bladars
DO
ell va arribar.

FA SOLm
Venia xiulant, com un infant.
Sib FA
Tenia plenes d'ocells les mans
(Sib)Mib
i cel amunt
FA
els anava escampant.

SOL RE
El voltaven les abelles.
FA SOL
Duia un barret de roselles

DO SOL
i a la bandolera
FA
em duia la primavera
SOL DO
el vint de Març.

M'hauria agradat estar despert
o haver deixat els balcons oberts
i en el meu son
intuir com...,
teules i branques s'omplen de nius
i el roc eixut torna a mullar-se al riu
i el crit agut
d'una perdiu.

I del conill la mirada
i olorar la matinada
que a la bandolera
ens va dur la primavera
el vint de Març.

M'hauria agradat estar despert.
Jeure damunt d'un roc com um lluert
de panxa al sol
i amb un flabiol,
i haver sortit a rebre'l com cal
i guarnir amb flors de paper els
portals
com si fos temps
de carnaval.

Però aquell matí jo dormia
tranquil, perquè no sabia
que a la bandolera
em duia la primavera
el vint de Març.